

taget bliver denne Gælds Forrentning større end angivet paa Finansloven, det er ganske klart, at der her maa regnes med den normale Kurs, og det har været en selv-sagt Ting for Regeringen og Rigsdagen, at der her bliver en Udgift paa Til-lægsbevillingsloven, som ogsaa er medta-get i mine Beregninger.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg sige, at jeg har aldrig i al Almindelighed dementeret, at der kunde blive Brug for yderligere Statslaan. Til bestemte Tider, naar der kom Rygter op om, at der forberedtes et Statslaan, hvorved man altid, vel at mærke, har forstaaet et virkeligt Statslaan, ikke et Laan som det, der her er Tale om, der ikke tilsigter Forøgelse af Statens Gæld, men tilsigter en bestemt Obligationsudstedelse til en bestemt Anven-delse og en Obligationsudstedelse, som ikke maa overstige Afbetalingen af Statsgælden, har jeg svaret, at der for Øjeblikket ikke var Tale om noget saadant, og at Regeringen heller ikke i en nærmere Fremtid paatænkte noget saadant. Men jeg har altid, da jeg ved, hvor udsat man er for at blive misforstaaet, tilføjet dette, naar Sagen blev omtalt her i Rigsdagen: Naturligvis vil jeg ikke garantere for, at der ikke en Gang kan blive Spørgsmaal om Statslaan. Det kan hverken jeg eller nogen anden Finansminister i Verden garantere. Men Dementierne har altsaa været ganske rig-tige, og jeg beder atter bemærket, at dette er ikke et Statslaan i den Forstand, hvori vi tidligere har talt om Stats-laan.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om Overtrækkelse af Kon-toen i Nationalbanken og mente, at dette var ogsaa at regne for Statslaan. Det kan man naturligvis ganske teoretisk sige, men jeg vil dog hævde overfor det ærede Medlem, at enhver Stat maa — det er en kassemæssig Nødvendig-hed — have en Margin for sin Hus-holdning, da Indtægterne gaar saa over-ordentlig uregelmæssigt ind og Udgifterne ogsaa afholdes ret uregelmæssigt. Det ærede Medlem vil ikke finde en Stat i Verden, som ikke har et eller andet, den kan trække paa. Den engelske Stat ud-steder korte Skatkammerbeviser, og det samme gør flere andre Lande. Andre Lande har som vi en Rigsbank, de kan trække paa; det er saaledes Tilfældet i Frank-rig og i Sverige. Noget saadant maa man have overalt, og det er der intet Menne-ske i Verden, der kalder Statsgæld. Naar disse Overtrækninger har naaet et vist

Omfang, og man kan se, at det ikke vil være muligt at erstatte dem gennem for-ventede Indtægter, saa konsoliderer man Forholdet og forvandler dem til Stats-laan, saaledes som det ogsaa er sket her i Landet; men en midlertidig Overtræk-ning af Kontoen i Nationalbanken er ikke et Statslaan.

Det ærede Medlem betvivlede, uden at han dog, efter hvad jeg forstod, absolut modsatte sig selve Forslaget om Optagelse af disse Obligationslaan, til en vis Grad Berettigelsen af de Forudsætninger, hvor-paa Lovforslaget hviler. Det ærede Med-lem rejste det Spørgsmaal: Er nu For-øgelsen af Statens Aktiver en reel Værdi? Jeg vil svare: Ja, det er en reel Værdi. Jeg indrømmer naturligvis, at der er visse Poster opført paa § 26, om hvilke man kan sige, at de i en privat For-retning vel snarest vilde blive afholdt eller i hvert Fald burde søges afholdt af Driften. Men den langt overvejende Del af de Beløb, der er opført paa § 26, er højst reelle Kapitalanbringelser, som man ikke i nogen som helst privat Forretning vilde undlade at betragte som saadanne og ikke som løbende Ud-gifter. Der er f. Eks. de Beløb, som be-nyttes til sikker Anbringelse som rente-bærende Laan; i indeværende Finans-aar udgør, saa vidt jeg erindrer, disse rentebærende Laan, bortset fra Hus-mands- og Byggelaan, et Beløb paa ca. 7 Mill. Kr. Dernæst vil jeg sige, at efter at det er lykkedes Regeringen at opnaa Balance paa de store Etater — og For-holdet stiller sig vedblivende saaledes, at alt taler for, at Statsregnskabet vil kon-statere en saadan Balance —, er vi med Hensyn til vore Statsvirksomheder naaet til det Punkt, at vi vil komme til at gøre det næste Skridt, som er det, at de giver et Overskud, der kan give en rimelig, om end beskednen Forrentning. Derfor er det ikke rimeligt mere at tale om de Midler, der an-bringes i de store Statsvirksomheder, som ikke virkelig Kapitalanbringelse; de er blevet det i Kraft af den Politik, der er ført, som Følge af hvilken Balance inden-for Statsvirksomhederne efter adskillige Aars Forløb er genoprettet.

Det ærede Medlem har heller ikke Ret i den Udtalelse, at Forslaget om disse Laan eller om disse Obligationsudstedelser er et Slags indirekte Vidnesbyrd om, at man fra Regeringens Side har opgivet at skaffe Balance. Det er det ikke paa nogen som helst Maade Vidnesbyrd om; thi selv med Optagelse af de 10 Mill. Kr.